

რედაქტორებისაგან

სამეცნიერო საზოგადოებას ვთავაზობთ ჟურნალ „ქართული წყაროთმცოდნეობის“ XXII ტომს. როგორც ყოველთვის, ჟურნალში წარმოდგენილი მასალა განაწილებულია რამდენიმე განყოფილებაში.

პირველია „ისტორიული-წყაროთმცოდნეობითი კვლევები“. აქ ცამეტი სტატიაა. ეს სტატიები წარმოადგენს ისტორიული, წყაროთმცოდნეობითი, ისტორიოგრაფიული ფოკუსის გამოკვლევებს და შეეხება ენობრივად (ქართული, უცხოური) თუ ტიპობრივად და სახეობრივად (ნარატიული, დოკუმენტური, ნუმისმატიკური, ქცევითი, ნივთიერი, ენობრივი) განსხვავებულ წყაროებს. ქრონოლოგიურად ეს გამოკვლევები მოიცავს როგორც წინა მოდერნულ, ისე მოდერნულ ეპოქებს (ახალ და უახლეს პერიოდებს).

მომდევნო განყოფილებაა „თეორიული და ინტერდისციპლინური მიდგომები“. აქ ორი სტატია იბეჭდება. ერთ-ერთ მათგანში აქცენტირებულია ინტერდისციპლინური მიდგომის მნიშვნელობა ისტორიულ კვლევებში, კონკრეტულად, ნივთიერი წყაროთმცოდნეობის ანუ არქეოლოგიური ძიებების შედეგად მოპოვებული წყაროების შესწავლის საქმეში. მეორე მათგანი ერის ფენომენის კვლევისათვის ერთ-ერთი დასავლური სოციალური თეორიის საზრისს და საქართველოს ისტორიის რეპრეზენტაციისათვის მისი გამოყენების მნიშვნელობას განმარტავს, წარმოაჩენს ქართულ სინამდვილეში ამ თეორიის იმპლემენტაციის ისტორიას და ამასთან დაკავშირებულ პრობლემებს.

შემდეგი განყოფილებაა „წყაროთა წარდგინება“. აქ ქვეყნდება ოთხი სტატია. აქედან ერთი წყაროს ტექსტის სრული პუბლიკაციაა, რომელსაც წინ უძღვის მკვლევრის შესავალი; სამი დანარჩენი წყაროების ცალკეული ცნობების პუბლიკაციას წარმოადგენს სამეცნიერო კომენტარებით. ცხადია, სტატიები ისტორიული რეპრეზენტაციასაც გვთავაზობენ, მაგრამ ვინაიდან ისინი ერთ კონკრეტულ წყაროზე არიან ფოკუსირებულნი, უფრო მართებულად ჩანს მათი წარმოდგენა ჟურნალის ამ ნაწილში.

განყოფილებაში „წიგნების მიმოხილვა“ იბეჭდება სამი სტატია. აქედან ერთი საერთაშორისო კონფერენციის მასალებს შეეხება; მეორე ახალი პერიოდული გამოცემის ფაქტს აფიქსირებს და მის აღწერას გვთავაზობს, მესამე კი მონასტიციზმის შესახებ უცხოელი ავტორის ძალიან საინტერესო გამოკვლევის ქართველი მკითხველისათვის გაცნობას ისახავს მიზნად.

„ქრონიკის“ განყოფილება „ქართული წყაროთმცოდნეობის“ წინა ნომრებში ყველაზე მეტი სტატიის მომცველი იყო. ამ ნომერში კი მხოლოდ ორი სტატიით არის წარმოდგენილი. სამეცნიერო აქტივობის ფაქტებს, რომლებსაც ეს სტატიები აღწერს კოვიდ-19 გავრცელების წინა პერიოდში ჰქონდა ადგილი. პანდემიამ მნიშვნელოვნად შეზღუდა ცოცხალი კომუნიკაცია მეცნიერებს შორის და ეს დაეტყო ჩვენი ჟურნალის ამ განყოფილებასაც.

განყოფილებაში „ხსოვნა“ იბეჭდება სტატია ცნობილი ქართველი წყაროთმცოდნის ელენე ცაგარეიშვილის შესახებ. მეცნიერი წარმოჩენილია როგორც მკვლევარი და როგორც პიროვნება. ამავე განყოფილებაში იბეჭდება ასევე ქართველი ისტორიკოსისა და წყაროთმცოდნის გოჩა ჯაფარიძის გამოსათხოვარი სტატია. ჟურნალი თითქმის გამზადებული იყო დასაბეჭდად, როცა ბატონი გოჩას გარდაცვალების ამბავი გახდა ცნობილი რედკოლეგიისათვის. ამიტომ მისი ღვაწლის განზოგადებული შეფასება ვერ მოესწრო, რაც მომავალში უთუოდ მოხდება. გოჩა ჯაფარიძე ჟურნალ „ქართული წყაროთმცოდნეობის“ დიდი გულშემატკივარი გახლდათ.

ჟურნალი სრულდება გზამკვლევით ავტორთათვის.

სტატიების ავტორები არიან პროფესიონალები: ისტორიკოსები, წყაროთმცოდნეები, ეთნოლო-

გები, არქეოლოგები, ფილოლოგები.

ვიმედოვნებთ, რომ „ქართული წყაროთმცოდნეობის“ XXII ტომი სამეცნიერო წრეების დადებით გამოხმაურებას მოიპოვებს და ხელს შეუწყობს ისტორიული მეცნიერების განვითარების საქმეს.

გიული ალასანია

მარიამ ჩხარტიშვილი

თბილისი, 2020 წლის 20 ოქტომბერი

EDITORIAL

In their notes the editors of the journal Georgian Source-Studies Prof. Giuli Alasania and Prof. Mariam Chkhartishvili give a brief description of the contents of the volume XXII. They make emphasis on diversity of material published in the recent issue: in particular, they distinguish papers according to their focus, field of investigation, sources chosen, chronology etc. The papers containing the research are still presented in a relevant quantity, however short informative papers devoted to the description of events of academic life are presented in limited number. Unfortunately, recent pandemic did influence all sides of societal life and this sad reality has been reflected in the recent issue of the journal as well. Despite this editors are expressing hope that the recent volume will provoke interest of the academic circles and help to further development of the history discipline.